VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITĖS!

TAIKUS ATOMAS

IGNALINOS ATOMINĖS ELEKTRINĖS PARTINIO, LKJS, PROFSĄJUNGOS KOMITETŲ IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

Laikraštis įkurtas 1988 m. birželio 28 d. * Nr. 29 (50) * 1989 m. liepos 19 d. * Trečiadienis * Kaina 1 kap.

Р-1799
НПО ВКП 22.07.91
ЕКП 47.2.1

STOKHOLMO SUSITARIMAS

Kaip žinia, elektrinės direktorius A. Chromčenka tarybinės delegacijos sudėtyje nesenai pabuvojo Švedijos karalystėje. Liepos 6 dieną konferencijų salėje jis papasakojo apie kelionės tikslus ir rezultatus.

— ✦ —

Stokholmą išskridome želio 17 vakare. Buvo adienis, išeiginė diena, ėl iš švedų pusės mū niekas nepasitiko. Sutimu pasirūpino tarybinė siuntinybė Švedijoje. Visekmadienį skyrėme pačiai su sostine, o pirdienį prasidėjo darbas.

Tarybinę delegaciją atovavo Atominės energekos ministerija: skaičiavo sistemų valdyba, vyausioji dispečerinė valyba ir AE Visasąjunginis mokslinio tyrimo institu-as, o taip pat Ignalinos ir Leningrado atominių elektrinių direktoriai.

Mus priėmė Švedijos atominės energijos inspekoratas, atliekantis mūsų valstybinio atominės energetikos priežiūros komiteto funkcijas.

Susitikimo tikslas — priimti praktines priemones Susitarimo tarp TSRS ir Švedijos vyriausybių dėl operatyvaus pranešimo apie branduolines avarijas ir dėl pasikeitimo informacija apie branduolinius įrenginius vykdymui Susitikimo pasekoje tarp tarybinės delegacijos, iš vienos pusės, ir Švedijos atominės energetikos inspektorato bei Švedijos nacionalinio radiacinės apsaugos instituto, iš kitos pusės, susitarė dėl Susitarimo realizacijos tvarkos Buvo pasirašytas praktinių priemonių protokolas.

Šalys susitarė, kad Susitarime paminėti energetiniai blokai, pagal kuriuos siunčiami pranešimai, yra šie:

Švedijoje — AE energoblokai „Barsebek", „Forsmak", „Oskarham" ir „Ringhals" o taip pat laikina apšvitinto atominėse elektrinėse kuro saugykla „Oskarsham", Tarybų Sąjungoje — Leningrado, Ignalinos, Kolos atominių elektrinių blokai, įskaitant šviežio apšvitinto kuro saugyklas šiose elektrinėse.

Tuo atveju, jei 300 km zonoje apie atomines elektrines bus statomos naujos elektrinės, šalys apie tai viena kitą turės informuoti.

Susitarta, kad pranešimai ar kita informacija nedelsiant bus perduodama teleksu. Be to, skubi informacija bus perduodama telefonu. Informacijos pradžioje bus perduodami nustatyti žodžiai raktai. Visi pranešimai ir informacija perduodami anglų kalba.

Kokie tai gali būti pranešimai?

Radiacinio saugumo atžvilgiu svarbus pranešimas apie radioaktyvius išmetimus arba radiacijos lygio padidėjimą. Taip pat šalys gali pranešti viena kitai apie mažus radiacijos nutekėjimus ir radiacijos lygio padidėjimus. Susitarėme, ką konkrečiai reikia perduoti operatyviniame pranešime apie avariją.

Šalys keisis eksploatacijos patyrimu, informacija apie branduolinių įrenginių saugumo sistemas. Apie pakitimus šioje srityje šalys turės informuoti viena kitą.

Susitarta kasmet susitikinėti. Pakaitomis Švedijoje ir Tarybų Sąjungoje aptarti, kaip vykdomi Susitarimo 2—7 paragrafų reikalavimai. O taip pat aptarti kitas, Susitarime išvardintas temas. Susitarta kad bet kurios iš šalių prašymu, bus organizuojami atominių elektrinių lankymai. Todėl dar kartą kreipiuosi į elektrinės specialistus, kad mokytumėtės anglų kalbos. Kad galėtumete laisvai susikalbėti, įskaitant ir specialią atominių elektrinių terminologiją. Kaip dalyvavimas WANO, taip ir TSRS, Švedijos Susitarimas greitu laiku pareikalaus iš mūsų kuo glaudesnio bendradarbiavimo.

Keletas žodžių apie atsakingus už pranešimus. Susitarėme, kad pirmą skubų pranešimą atsiųs Švedijos hidrologijos ir meteriologijos institutas. Už informaciją, liečiančią radiacinę apsaugą, atsakingas Radiacinės apsaugos nacionalinis institutas, o už informaciją, liečiančią branduolinę apsaugą, — Švedijos inspektoratas. Savo ruožtu, Švedija tikisi kad Tarybų Sąjungoje atsakingu už pranešimus apie branduolines avarijas bus TSRS Valstybinis atominės energijos panaudojimo komitetas, o už techninę informaciją apie branduolinių įrenginių eksploatavimo patyrimą — atominės energetikos miniterijos Visasąjunginio mokslinio tyrimo instituto mokslinis-gamybinis susivienijimas „Energija".

Taip pat susitarėme, kokiais kanalais bus siunčiami pranešimai. Praktinių priemonių protokolas pasirašytas birželio 26 dieną, pirmadienį.

Pabuvojome vienoje iš Švedijos atominių elektrinių — „Forsmak"-e, 170 kilometrų nuo Stokholmo. Bet pirmiausia, aplamai apie Švedijos atominę energetiką. Iš viso šioje šalyje yra 12 energetinių blokų, kurie gamina 45 proc. visos šalyje pagaminamos energijos. Bendras instaliacinis galingumas — 9868 MW. Pagrinde PWR tipo reaktoriai. PWR tipo reaktoriams tenka 2650 instaliacinio galingumo. Neribotam laikui atidėta 150 MW VNWR reaktorių statyba. Branduolinės energetikos programa šalyje užbaigta. Visi reaktoriai aprūpinti priešavariniais apvalkalais. 1989 metų pabaigoje visas AE planuojama aprūpinti avarine filtracijos sistema, sulaikančia 99,9 proc. išmetamų radioaktyvių medžiagų. Atominės elektrinės aprūpintos treniruokliais, kompiuterizuotais techninių įrengimų katalogais.

AE „Forsmak" atrodė kaip ką tik nudažyta balta spalva, nors 1050 MW galingumo trečiasis blokas paleistas dar 1985 metais. Pirmi du 900 MW galingumo blokai, paleisti atitinkamai 1980 ir 1981 metais. Aikštė apie elektrinę pilnai nuasfaltuota. Tik prie administracinio pastato pora klombų. Turbūt dėl to, nors garantuoti ir negaliu, elektrinės patalpose absoliučiai nėra dulkių. Prie elektrinės gyvenvietės nėra, todėl darbuotojai atvažiuoja iš artimiausių gyvenviečių. Prie elektrinės, kaip aš pastebėjau, stovėjo 300 ar daugiau mašinų — elektrinėje vyko remontas.

Mus nuvedė į remontuojamą trečiąjį bloką. Savos remonto tarnybos AE neturi. Remontuoja įvairios firmos. Blokui dirbant, blokas neremontuojamas. Į valdymo skydą, esantį atskirai nuo bloko, įėjome su savais rūbais. Iš principo jis niekuo nesiskiria nuo mūsiškio. Tos pačios trys darbo vietos, tik mažesnės... Šalia — kambarys, kuriame sėdi šeši žmonės. Spintoje — knygos, ant stalo — kava. Pamaina — 8—9 žmonės visame bloke. Visi, dirbantieji valdymo skyde, neturi universiteto išsilavinimo, tačiau praėję 2—3-jų metų paruošiamąjį laikotarpį.

Toliau, prieš įeidami į zoną, mes persirengėme kombinezonais ir ant savo batų užsimovėme plastikines šlepetes, ant kurių dar vienas medžiagines, užsimovėme pirštines.

Išdėstymas pastato viduje panašus į mūsų išdėstymą, taip pat labai ankšta. Nustebino šiluminė izoliacija. Įdomu, kad visur pilna aliuminio lydinių remontui. Reaktorių ceche buvo perkrovimas — taip pat, kaip ir pas mus VVER reaktoriuose. Blokų grindys išlietos. Jokio plastiko nėra. Sienos nudažytos kažkuo tai, primenančiu mūsų dažus ir PVA.

Leningrado AE direktorius ir aš pasiūlėme užmegzti tamprius ryšius su kuria nors iš Švedijos atominių elektrinių.

Jie ilgai nesuprato, kam gi to reikia. Kada mes paaiškinome, kad WANO organizuojami susitikimai vyks ne dažniau, kaip kartą per keletą metų, švedai sutiko su mūsų pasiūlymu. Leningrado AE užmegs draugiškus ryšius su „Forsmok", o IAE — su „Oskarsham". Bendravimas anglų kalba. Rugpjūčio — rugsėjo mėnesiais jie aplankys TSRS, kad susitarti, kaip realizuoti šį pasiūlymą.

Švedijoje yra tiktai viena radioaktyvių izotopų saugykla, prie „Forsmok" elektrinės jūros dugne po žemėmis. Saugyklos užteks visam šalies atominių elektrinių darbo laikui. Jie kuro neperdirbinėja ir perdirbinėti nesiruošia.

Taip pat mes aplankėme atomines elektrines projektuojančią ir konstruojančią organizaciją. Ten mums parodė radioaktyvių atliekų bitumavimo ir dezaktyvacijos įrenginius, papasakojo apie naujus projektuojamus reaktorius. „Gali būti, kad mūsų projektai niekam pasaulyje bus nereikalingi". — pasakė konstruktoriai. Iš tikrųjų, vieną projektą jie ruošia Suomijos užsakymu.

Redakcijos prierašas: pokalbio metu direktorius pasidalino asmeniniais įspūdžiais. Straipsnyje panaudoti gamybinio-techninio skyriaus pateikti dokumentai, tame tarpe Stokholmo protokolo kopija.

Trijų programų radijas

Pagal Ryšių ministerijos potvarkį Sniečkaus gyvenvietės radijo transliacinis tinklas nuo 1989 metų rugsėjo 1 dienos dirbs respublikoje esamu trijų programų režimu: pirmas kanalas transliuos pirmąją respublikinę, antras — pirmą visasąjunginę programą, trečias — programą „Majak".

Todėl visi tie radijo klausytojai, kurie turi vienos programos radijo imtuvėlius, negalės klausytis Maskvos radijo.

Rajono ryšių mazgas, gyvenvietės liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas ir civilinės gynybos štabas kreipiasi į įstaigų vadovus ir visus butų nuomininkus siūlydami kuo greičiau radijofikuoti įstaigas ir butus trijų programų imtuvais.

1989 m. liepos 10—16 dienomis išmetamos į atmosferą radioaktyvios medžiagos sudarė: inertinių dujų — 9,3—11,3 proc. leistinos normos (ln), ilgaamžių radionuklidų — 0,05—0,3 proc. ln., 131-o jodo — 0,5—2,3 proc. ln.

Gama spindulių fonas Sniečkaus gyvenvietėje 9—11 mikro R/h.

* * *

Pirmasis energetinis blokas dirba 1250 MW galingumu. Antrasis — planiniame remonte.

LIEPOS 21

Poryt — keturiasdešimt devintosios Tarybos valdžios Lietuvoje atkūrimo ir Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos paskelbimo metinės.

Šią dieną įvyko pirmasis Liaudies seimo posėdis, kurio rinkimai pravesti liepos 14—15 dienomis. Posėdyje buvo priimta „Deklaracija dėl valstybinės santvarkos" ir „Deklaracija dėl Lietuvos įstojimo į Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungą". Posėdžiui vadovavo Antanas Sniečkus.

DARBININKŲ APRŪPINIMO SKYRIUS PRANEŠA

(svarstyta gyvenvietės taryboje)

VSV darbininkų aprūpinimo skyrius (DAS) paskelbė skalbimo priemonių fondus praeitiems ir šiems metams:

— tualetinis muilas — 25 tonos 1988 metais ir 30 tonų 1989 metams;

— ūkiškas muilas — po 20 tonų 1988 ir 1989 metams;

— sintetinės skalbimo priemonės — 100 tonų 1988 metais ir 113 tonų 1989 metams. Tame tarpe skalbimo milteliai — 68 tonos, skalbimo pastos ir skysčiai — 45 tonos. Matome, kad gyvenvietė aprūpinta skalbimo priemonėmis ne blogiau, negu praeitais metais, kada tiekimas atitiko realius žmonių poreikius. Nežiūrint to, Sniečkuje įvedami talonai muilui ir skalbimo milteliams. Tai daroma tam, kad šios prekės nebūtų išvežamos iš gyvenvietės ir nebūtų kaupiamos, nuskriaudžiant kitus vartotojus.

Iš 113 tonų sintetinių skalbimo priemonių tik 60 procentų tenka skalbimo milteliams. Todėl ne už visus pateiktus parduotuvei talonus gausime skalbimo miltelius. Daliai talonų teks skalbimo pasta.

Nuspręsta už pateiktus talonus pardavinėti tiek skalbimo miltelių, kol likutis nesudarys 100 gramų (pavyzdžiui, du pakelius po 650 gramų už du 600 gramų talonus). Viršijęs šį likutį, pirkėjas arba negauna kiek priklauso miltelių, arba perka atitinkamai dėžutę skalbimo pastos.

Reikėtų suprasti, kad mums buvo neįmanoma, padalyti visiems po lygiai, kadangi 600 gramų norma gana sąlyginė ir priklauso nuo pakelių svorio.

Redakcijai suabejojus būtent tokio skirstymo teisingumu, DAS viršininkas V. Kolomijec pasakė, kad, išpardavus gyventojams miltelius pagal talonus, susidaręs likutis bus laisvai pardavinėjamas ketvirtame ketvirtyje. Kitos išeities nėra. Gyvenvietės tarybos pirmininkas R. Kumpis pasiūlė kiekvienam pirkėjui atidavinėti, lyg tai „grąžą", talonus šimtui, dviems, trims šimtams gramų, už kuriuos vėliau ga, lima būtų nusipirkti atitinkamą miltelių pakelį.

Tačiau DAS atstovai galvoja, kad jau nebetoli tas laikas, kai skalbimo priemonės bus pardavinėjamos laisvai, ir mūsų pirkėjai paprasčiausiai nespės sutaupyti tiek „grąžos".

„Aš manau, kad metų pabaigoje talonus panaikinsime", — pasakė DAS viršininkas.

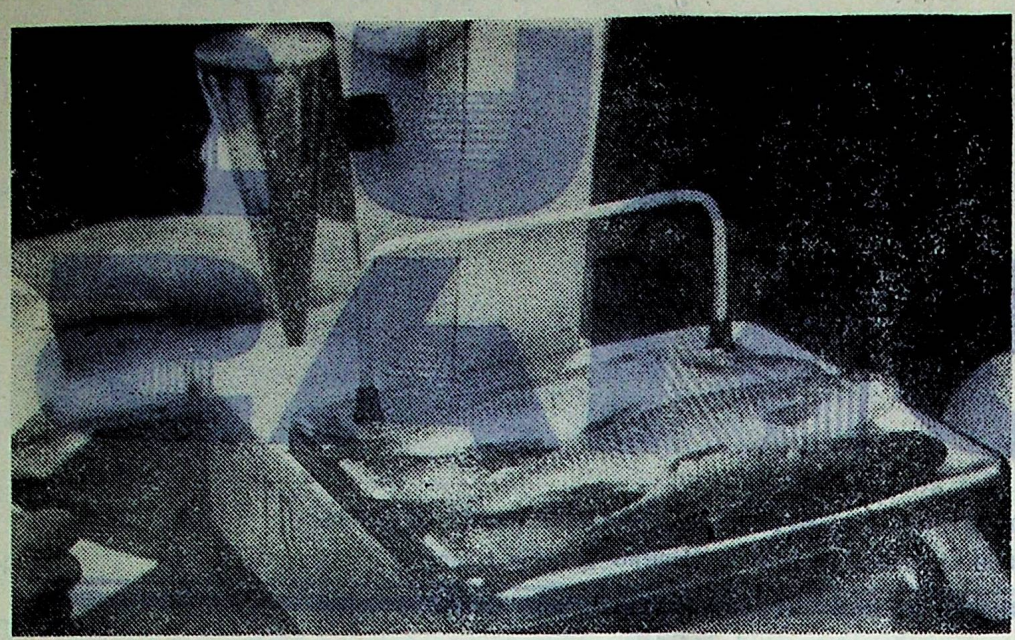

Nebloga kuojikė... A. Karasiovo nuotr.

TAI KODĖL GI VAIKAI IŠVAŽIAVO?

(TĖVŲ NUOMONĖ)

Liepos 5 dienos „Taikiajame atome“ spausdinome straipsnį „Vaikai atsisakė būti pionierių stovykloje“. Jame IAE profsąjungos komiteto pirmininko pavaduotojas Antanas Jurgelevičius atsako į klausimą, kodėl vaikai pirma laiko grįžo iš stovyklos — sanatorijos prie Elektrėnų. Šiandien spausdiname kitą nuomonę, išreikštą tėvų laiške-atsiliepime į minėtą straipsnį. Laiško tonas žymiai sušvelnintas.

* * *

Mano dukra kaip tik tuo laiku buvo stovykloje prie Elektrėnų ir ištvėrė joje 10 dienų. Tačiau ne ji pirma, paliko šią stovyklą. Ji buvo trečia. Tai kodėl gi išvažiavo vaikai?

„Svarbiausias sunkumas — lietuvių kalbos nemokėjimas“. Kaip visi pripratome šituo atsipirkti!

Kaip tik čia sunkumų ir nebuvo. Kambaryje buvo dvi mergaitės iš Vilniaus — rusė ir lenkė, kurios puikiausiai mokėjo lietuvių kalbą (tarp kitko, vėliau irgi išvažiavo dėl tų pačių priežasčių). Todėl mūsų vaikai vertėjus turėjo. Tik atvažiavus į stovyklą man gaila buvo žiūrėti į nedidelę grupelę mūsų mergaičių, stovinčių atskirai nuo kitų kotedžo vaikų. Mintyse aš save raminau tuo, kad su laiku vaikai susidraugaus. Kaip sakoma: „Vaikai yra vaikai“. Tuo labiau, kad mano dukra 1987 metais buvo šioje stovykloje ir gydėsi ištisas 30 dienų.

Bet nieko panašaus neįvyko. Žinoma, tai galima vertinti ir kaip vaikiškas išdaigas: į sriubą įpilti kompoto, įspirti, įžeisti. Bet jeigu jums nors penkias dienas paeiliui pils į sriubą kompotą, į antrus patiekalus vandenį, ir ką nors dadės vakarienei, kai kelis vakarus nueisite tuščiu skrandžiu miegoti, tada jūs rimčiau pažiūrėsite į šias „vaikiškas“ išdaigas“...

Faktai straipsnyje taip nuglaistyti, kad mūsų vaikai, perskaitę šį straipsnį, negalės patikėti, kaip gi suaugę dėdės taip iškraipo tikrovę. Oficiali profsąjungos komiteto versija — tai suaugusiųjų sukurta pasaka, kad nusimesti nuo savęs atsakomybę. Nepaklausus vaikų, daryti kažkokias išvadas. O išvada turi būti viena: mūsų vaikams turi būti sudarytos visos sąlygos, kad jie galėtų gydytis. O stovyklos administracija turi būti atsakinga.

L. MUSIJENKA,
RSO inžinierė.

DEŠIMTAS „INTERO“ SEZONAS

Štai jau dešimtą sezoną Lietuvos TSR futbolo pirmenybėse dalyvauja Sniečkaus gyvenvietės komanda „Interas“. Iš tos komandos, kuri pradėjo žaisti 1980 metais, liko tik keturiese: N. Aleksejenka, V. Mochovas, V. Berežnojus, B. Keda.

Iki šio laiko komanda sužaidė 272 rungtynes: 167-ose nugalėjo, 64-ose pralaimėjo ir 39 sužaidė lygiomis. Įmušta 862 įvarčiai, praleista 406. Daugiausia įvarčių pasiekė V. Mochovas — 183. N. Aleksejenka — 96 įvtrčiai. Daugiausia rungtynių už komandą sužaidė N. Aleksejenka ir B. Keda — po 238 rungtynes.

Septynių sezonų komandai prireikė, kad iš antros lygos patekti į pirmąją. Nuo 1987 metų „Interas“ žaidžia Lietuvos TSR futbolo pirmenybių pirmoje lygoje.

Pirmus du sezonus komandai buvo iškeltas uždavinys įsitvirtinti pirmoje lygoje. Ji šį uždavinį įvykdė, užimdama atitinkamai šeštą (1987 metais) ir aštuntą (1988 metais) turnyrinės lentelės vietas.

Sėkmingai „Interas“ pradėjo ir 1989 metų sezoną. Pirmąjį ratą komanda užbaigė būdama antroje vietoje, laimėjusi aštuoniarias rungtynes, dvejas sužaidusi lygiomis ir vienerias pralaimėjusi. Įvarčių santykis 21 su 9. Geriausias puolėjas — V. Mochovas. Pasiekė 4 įvarčius.

Kame gi komandos sėkmės šį sezoną paslaptis? Tai, pirmiausia, aktyvus išankstinis pasiruošimas, padėjęs tvirtus pamatus ateičiai. Antra, šį sezoną, kaip niekada, susiliejo komandos „senosios gvardijos“, viduriniosios kartos (S. Timofejevas, V. Ckarbedija, G. Tarasenka, J. Volodzko) ir tų, kurie komandoje tik pirmas—antras sezonas (V. Eli, A. Bakulinas, J. Cybinas, D. Balandinas, J. Martynovas, A. Piskunas, V. Dolgačiovas) mintys ir tikslai. Išmintingesnis tapo jaunas treneris V. Charbedija.

Komandos pasiekimai būtų dar svaresni, jei nebūtų senos problemos — mieste nėra futbolo aikštės. Jau trečią sezoną, rungtynes, kurias turime žaisti namuose, žaidžiame neutraliose aikštėse. Esu įsitikinęs, kad Sniečkuje labai daug futbolo mėgėjų, šio žaidimo sirgalių, kurie praktiškai nieko, arba labai mažai žino apie miesto komandą „Interą“. Norisi tikėti, kad ateinantį sezoną komanda, pagaliau, pasirodys savo sirgaliams savame stadione ir džiugins juos geru žaidimu.

B. KEDA,
komandos kapitonas.

LAIŠKŲ APŽVALGA

Nemažai praėjo laiko, kai gavome pirmąjį laišką apie padėtį gyvenvietės gerbūvyje. Pavasarinis generalinis apsišvarinimas bute, kurį paprastai atlieka šeimininkė, reikalingas ir miestui. Kaip tik pavasarį mes ir gavome nemažai laiškų, susilaukėme skambučių, daugiausia pikų. Ką daryti?

Laiškuose, skambučiuose — rūpestis mesto dabartimi, jo švara, remontas, rūpestis ateitimi, projektavimu bei tolimesne statyba.

Komunalinio ūkio skyrius...kaltina

Kadangi pretenzijos komunalinio ūkio skyriui labai konkrečios, todėl šios tarnybos atstovai nesiaiškina skundų, o paprasčiausiai pasakoja apie savo darbą.

Kaip mums pasirodė, keletas tragiškesnių galdelių abiejuose straipsniuose paskęsta optimizmo jūroje. Kaip ten bebūtų, komunalinio ūkio skyriuje tvirtai įsitikinę, kad jiems pagelbės pagrindinės gamybos cechai, o gyventojai bus drausmingi. Tikimės, kad skaitytojai supras čia iškeltų problemų rimtumą.

Silpnai, bet — įtemptai

Ach, kaip tik nelinksniuoja komunalinių tarnybų darbuotojų Sniečkaus gyventojai, gerbiamieji butų nuomininkai. Kokių tik „epitetų“ neprisiklausai per darbo dieną. „Biurokratas“, turbūt, pats švelniausias žodelis. Ir vis tik mes neįsižeidžiame. Ir iš tikro, dirbame silpnai, nors ir labai įtemptai.

Turbūt svarbiausia priežasčių grandinėje — tai tas, kaip į mūsų tarnybą žiūri „viršūnėse“. O žiūri į mus kaip į pagalbinę gamybą, su visomis iš to mums, o didele dalimi ir jums, gerbiamieji butų nuomininkai, išplaukiančiomis pasekmėmis. Pavyzdžiui, nuo to, kad medžiagomis mus aprūpina prasčiau, negu pagrindinius cechus, jūs negaunate tų paslaugų, kurias turėtumėte gauti. Ir aklam matosi, buitis tvarkoje — mažiau stresų, geresnė nuotaika, didesnis elektrinės personalo darbingumas, tai ir Anatolijus Ivanovičius, mūsų direktorius, žiūrėk, švelnesnis, reiškia premijos didesnės.

Kaip sakoma, „užteks juokus krėsti“. Mes, komunalininkai, reikalaujame sau rimto dėmesio. Pagrindinių cechų viršininkai, jums mūsų kvietimas. Daug ko pas jus yra, ir kai kas guli be reikalo. Pasidairykite po savo ūkio kampus, gal kur ir rasite dešimtį — kitą ventilių, gręžimo stakleles, metalo? Už tai pažadame jūsų cechuose pakelti darbo našumą, pagerinę jūsų pavaldinių buitį.

Antra, už ko „užkliūva“ mūsų tarnyba, tai kai kurių mūsų brangių butų nuomininkų abejingumas, egoizmas, elementarus kultūros stygius. Aš nenusišnekėjau, pavadindamas jus, turinčius išvardintus charaktrio bruožus, brangiais. Och, ir brangiai gi jūs atsieinate elektrinei — net 7 mln. rublių per metus! Krūva pinigų, paleistų pavėjui.

Spręskite patys. Vien tik mūsų butų eksploatavimo kontora sunaudoja 10—12 kvadratinių metrų langų stiklo per mėnesį laiptinių ir rūsio patalpų įstiklinimui. O kiek pinigų „suryja“ prispjaudytų laiptinių, liftų, prišiukšlintų kiemų sutvarkymas? „Gauname per kišenę“ ir nuo vietinės reikšmės „meistrų“, santechnikų-apsišaukėlių, kuriems tai šalta, tai karšta. Jie (kad taip per rankas, per rankas) neišlenda iš gyvenamųjų namų šiluminių mazgų, išsaukdami nesuskaičiuojamus gyventojų skundus.

Atleiskite, emocijos nugalėjo. Bet kaip komunalinių tarnybų darbuotojams išvengti streso, kai gyventojai butuose perina vištiukus, rūsiuose laiko benziną, išardo atraminę sieną, kaip tai padarė bute, kurio adresas Jaunystės 5—13. Kiekvieną dieną, eidamas į darbą, galvoji: „Ką gi ši diena pateiks?“ Atėjęs sužinai: tokio tai namo rūsys užtvindytas fekaliniais vandenimis. Štai ir viskas savo vietose. Darbo diena prasidėjo. Ką santechnikai ištrauks iš kanalizacijos? Eilinį moteriško tualeto atributą? O gal ledo ritulio lazdą, kaip praėjusį kartą? Ko nežinau, tai nežinau. Šito numatyti neįmanoma.

Taigi, gerbiami butų nuomininkai, mes silpnai dirbame? Užtat labai įtemptai! **V. MOROZOVAS,**
IAE KŪS butų eksploatavimo kontoros vyresnysis inžinierius.

* * *

Laikraščio „Argumentai ir faktai“, kurį užsiprenumeravo trys su puse tūkstančio sniečkiečių, negauname jau antra savaitė. „Sąjunginės spaudos“ rajoninio skyriaus viršininkas A. Jakubovskis praneša:

— „Argumentai ir faktai“ spausdinami Minske. Trūksta popieriaus. Pranešimą apie tai galima perskaityti straipsnyje „Kur dingo „Argumentai ir faktai“?, kurį parašė BKP CK leidyklos direktorius („Tarybinė Baltarusija“, liepos 14). Gavus pakankamai popieriaus, prenumeratorius pasieks visi laikraščio numeriai.

Nenutrinti ribos...

Tikiuosi visi sutiks su manimi — keistai atrodytų miestas, jei visas inžinerines komunikacijas statybininkai nutiestų žemės paviršiumi. Ir dar keletu aukštų. Dėl šios ir kitų priežasčių komunikacijos tiesiamos po žeme. Be aukštos kokybės ir organizuotumo tokie darbai neįsivaizduojami. Juk įvykus bet kuriai avarijai, žemės darbus prisieina atlikti jau sutvarkytoje, apgyvendintoje teritorijoje! Atrodytų, kad statybininkų ir montuotojų viskas numatyta, taip vadinamam, „neeiliniam situacijos“ atvejui. Egzistuoja projektiniai-sąmatiniai dokumentai, kuriuose nurodyta kas, ką turi padaryti ir kiek gauti, yra orderiai žemės darbų vykdymui. Orderiuose nurodyti pažeisto gerbūvio atitaisymo terminai. Tiktai statybininkams ir montuotojams kol kas trūksta vieno — kruopštumo, ir turbūt, sąžinės. Tegul ir grubokai pasakyta, bet tegu kalba faktai.

Apie kokį kruopštumą gali kalbėti SMV-10 darbuotojai, nutiesę telefono kabelį Parko ir Kosmoso gatvėmis ir vėl jį nesutvarkę. O jų kasinėjimai parko zonoje palei Visagino ežerą, kur tiesiamas elektros kabelis, kalba patys už save: „Šiam kolektyvui žodis „sąžinė“ nežinomas“.

Duoto žodžio tvirtumu verčia suabejoti ir statybininkai iš SMV-2, kurie nesutvarko aplinkos Festivalio gatvėje. Mes nenorime jų skubinti, bet vis dėlto elementarų pasididžiavimo už savo darbą jausmą jie galėtų turėti. Žinoma, visko atsitinka. Pasitaiko broko. Bet negalima užbaigti tvarkymo darbus bet kaip. Šito pavyzdžiu būtų atlikti gazonų ir kelio važiuojamosios dalies tvarkymo darbai 65 ir 66 (statybiniai numeriai) gyvenamųjų namų kiemuose III mikrorajone. Metai iš metų atidėliojami darbai pagal garantinius raštus, verčia pagalvoti, kad SMV-2 ir Autotransporto valdybos kolektyvai visomis jėgomis stengiasi „nutrinti ribą“ tarp miesto ir kaimo. Aš ne jumoristas, bet tai, kad III mikrorajono gyventojai, tiesiogine prasme, vaikšto iki kelių purve, verčia apie tai pagalvoti.

Šia žinute aš nenoriu įžeisti statybininkų ir montuotojų kolektyvų. Aš siekiu vienintelio tikslo — miestas turi atrodyti miestu, tuo labiau toks gražuolis, kaip mūsų Sniečkus.

V. CHOLOPOVAS,
IAE KŪS vyr. inžinierius

SKELBIMAI

DARBO APRŪPINIMO SKYRIUI REIKALINGI TOKIE SPECIALISTAI: maisto prekių parduotuvės direktorius ir direktoriaus pavaduotojas (atlyginimas 170 ir 150 rublių); valgyklos administratorius (atlyginimas 130 rublių); vyriausio buhalterio pavaduotojas reviziniam darbui (atlyginimas 190 rublių).

Mokama iki 40 proc. ketvirčio premija.

Taip pat reikalingi virėjai (atlyginimas pagal tarifą, atitinkantį kategoriją, kas mėnesį mokama premija iki 40 proc.).

IAE VALGYKLAI PASTOVIAM DARBUI REIKALINGI indų plovėjai, virtuvės darbininkai, patalpų valytojos. Atlyginimas iki 150 rublių. Viengungiai aprūpinami bendrabučiais, turintys šeimą — gyvenamu plotu ir vaikų darželiais lengvatinėmis sąlygomis.

DAS BAZEI REIKALINGI krovėjas (atlyginimas pagal sutartį, vidutinis uždarbis siekia 300 rub. per mėnesį), sandėlių darbuotojai pernešti krovinius ir valyti patalpas (darbo užmokestis — 130 rub., kas mėnesį mokama premija iki 40 procentų), sandėlininkai (atlyginimas — 90 rub., ketvirčio premija iki 40 proc.).

Kreiptis į DAS kadrų skyrių (10-osios valgyklos pastatas, įėjimas iš kiemo; autobusų sustojimas „Ligoninė“).

Redakcijos adresas: 234760, Lietuvos TSR Ignalinos rajonas, Sniečkus, Ignalinos atominė elektrinė tel. 29157, 31714 Laikraštis leidžiamas lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškilioji spauda. Formatas A-3. Apimtis — 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsakymo 937. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvės Švenčionių filialas: Švenčionys, Vilniaus 36/1. Telefonas 51214. Indeksas 67238.

Už redaktorių
T. VISNEVECKAJA